

Virágvasárnapi magasztaló ének

Ma-gasz-ta-lunk té-ged, é-let-a-dó Krisz-tus: Ho-zsán-na a ma-gas-ság-ban!

És mi kiáltjuk neked: Áldott, aki az Úr ne-vé-ben jó!

1.U-ram, mi Urunk, mely csodálatos a te neved az e-gész föl-dön!

2.A kisdetek és csecsemők szája által viszed véghez a dicséretet

ellensé-ge-id mi-att.

3.Az ő dicsősé-ge mindörökkön-ö-rök-ké fenn-ma-rad.

4.Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek-nek

most és mindenkor és örökkön-ö-rök-ké. A-men.

Al-leluja, alleluja, allelu-ja. Dicsőség né-ked, Is-ten!

8. hangú feltámadási tropár

Le-szál-lát a ma-gas-ság-ból, ir - gal - mas U-runk, s el-fo-gad tad a háromnap
sí - ri - nyu - gal-mat, hogy min-ket is megszabadíts a szen - ve - dé-sek-től,
ki fel-tá-ma-dásunk s életünk vagy, Uram, di - cső - ség né-ked!

Kathizmálion, 8. hang

Föl-tá-mad-tál a sír-ból, mind-nyá - junk É-le-te, és a fény-lő an-gyal
föl - ki - ált-a: Hagy-ja-tok fel a sí-rás-sal, és az a-pos-to-lok-nak hirdessétek, hogy
fel - tá - madt az Úr, ki mint Is-ten üdvözíti az em - be - ri ne-met.

Dicsőség...

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent - lé - lek-nek.

Va - ló - ban fel - tá - mad - tál a sír - ból, és az is - ten - félő asszonyoknak
 meg - pa - ra - csol - tad, hogy föl - ke - lé - sedet hirdessék az a - pos - to - lok - nak,
 mint a - hogy ír - va van: „Péter főkelvén a sír - hoz fu - ta,
 és le - ha - jol - ván csak a levetett le - pe - dő - ket lá - tá,
 és ön - ma - gá - ban csodálkozván a történeten” félelem - mel ki - ál - tott fel:
 Di - cső - ség né - ked, Krisztus Isten, ki mindeneket üdvözi - tesz, ó Meg - vál - tónk,
 mert az A - tyá fényének vagy ki - su - gár - zá - sa.

Most és...

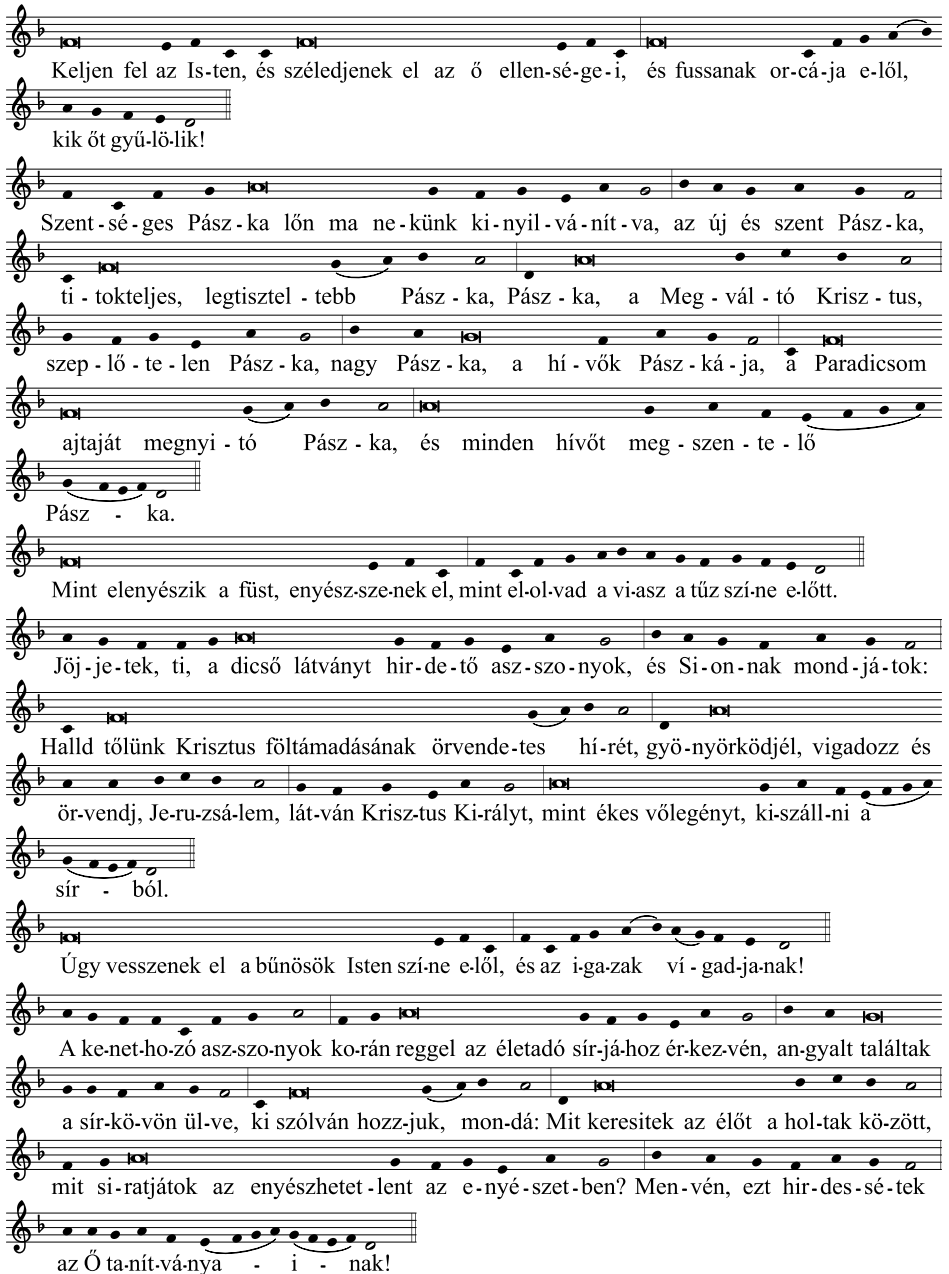

Most és min - den - kor és örök - kön ö - rök - ké. A - men.

Theotokion

A menny-nek aj-ta-ját, a frigy-szek-rényt, a leg-szen-tebb hegyet, a fényt
su - gár - zó fel-hőt, a meny-nye - i lajtorját, a szellemi pa - ra - di-cso-mot,
É - va vált-sá-gát és a mindenség nagy kincsét énekeljük benned, ó tisz - ta - sá - gos Szűz,
mert te - ben - ned jött létre e vi - lát üd - vös - sé - ge
és a ré - gi vét - ség bo - csá - na - ta. A - zért ki - ált - juk néked: Imádd
a te Fiadat és Is - te - ne - det, hogy en - ged - je el a - zok bű - ne - it,
kik val-lá-sos buzgósággal imádják az ő leg-tisz-tább szü - le - té - sét

Húsvéti sztihrák

Keljen fel az Is-ten, és széledjenek el az ő ellen-sé-ge-i, és fussanak or-cá-ja e-lől,
kik őt gyű-lő-lik!

Szent-sé-ges Pász-ka lőn ma ne-künk ki-nyil-vá-nít-va, az új és szent Pász-ka,
ti - tokteljes, legtisztel - tebb Pász - ka, Pász - ka, a Meg - vál - tó Krisz - tus,
szep - lő - te - len Pász - ka, nagy Pász - ka, a hí - vők Pász - ká - ja, a Paradicsom
ajtáját megnyi - tó Pász - ka, és minden hívőt meg - szen - te - lő
Pász - ka.

Mint elenyészik a füst, enyész-sze-nek el, mint el-ol-vad a vi-asz a tűz szí-ne e-lőtt.

Jőj-je-tek, ti, a dicső látványt hir-de-tő asz-szo-nyok, és Si-on-nak mond-já-tok:
Halld tőlünk Krisztus föltámadásának örvende-tes hí-rét, győ-nyörködjél, vigadozz és
ör-vendj, Je-ru-zsá-lem, lát-ván Krisz-tus Ki-rályt, mint ékes vőlegényt, ki-száll-ni a
sír - ból.

Úgy vesszenek el a bűnösök Isten szí-ne e-lől, és az i-ga-zak ví - gad-ja-nak!

A ke-net-ho-zó asz-szo-nyok ko-rán reggel az életadó sír-já-hoz ér-kez-vén, an-gyalt találtak
a sír-kő-vőn ül-ve, ki szólván hozz-juk, mon-dá: Mit keresitek az élő-t a hol-tak kö-zött,
mit si-ratjátok az enyészhetet-lent az e-nyé-szet-ben? Men-vén, ezt hir-des-sé-tek
az Ő ta-nít-vá-nya - i - nak!

Ez a nap, melyet az Úr szer-zett, ör-ven-dez-zünk és vi-gad-junk a-zon!

Szép-sé-ges Pász-ka, az Úr Pász-ká-já, Pász - ka, leg-tisz-te-sebb Pász-ka tűnt fel ma
né-künk. Pász-ka, örömmel egy-mást ö-lel-jük. Ó, Pászká, a szomorúság vált - szá-ga,
mert ma a sírból, mint palotából, fölrá-gyo-gott Krisz-tus, és az asszonyokat örömmel
el-től-té, mond-ván né-kik: Ezt hirdessétek az a-pos-to - lok - nak!

Dicsőség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és min-den-kor és ö-rök-kön
ö-rök-ké. A-mén

Fel - tá - ma - dás nap - ja van, vi - lá - gosodjunk fel
e - zen ün - ne - pély - lyel, és egy - mást, mint testvé - rek,
ö - lel - jük, a feltáma - dás ál - tal gyű - lö - lö - ink - nek is bo - csás - sunk meg,
és így é-ne-ke-ljünk:

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
és a sír-ban lé-vők-nek é-le-tet a-ján-dé-ko-zott.